

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume Eu, Domnul, Mă așez cuvânt în cartea Mea de azi prin voi, fiilor care-Mi stați înaintea ca să-Mi întâmpinați cuvântul în zile de serbare de sfinți în cetatea Mea cu voi, aici, pe vatra neamului român, în țara Mea de venire de la Tatăl cu facerea din nou a lumii, și are Tatăl acum să lucreze prin Mine înnoirea a toate, și a început cu voi și de la voi această împlinire a Scripturii, și pe care am vestit-o acum două mii de ani ca s-o împlinesc și să fac din nou toate, precum și proorocii au avut de la Domnul să vestească și să se facă la sfârșit iarăși toate, o, că toate s-au învechit, toate s-au stricat, toate s-au clătinat din pricina păcatelor oamenilor și a fărâdelegii de tot soiul, iar Eu lucrez între voi și cu voi și cuvintez și împlinesc prin cuvânt rostit, și lucrez tot cu cuvântul ca și la început, o, și vă port de grijă tot timpul, din răsărit până-n apus, și din apus în răsărit, și n-am ajutor de pe pământ pentru voi, nu mai am, ci numai pe voi vă mai am, pe voi, și locul Meu de la voi, fiilor.

Mi-e dor de pacea dintre Mine și om, dintre om și Mine și n-am alin. S-a depărtat de Mine tot omul de pe pământ. Nimeni nu mai e de partea Mea. Nu mai sunt sfinți prin care să pot să lucrez mai presus de fire și să-i rușinez pe toți potrivnicii lui Dumnezeu.

Nu mai are dor de cer nimeni de pe pământ, nimeni, fiilor. Sunt cu sfinții mucenici la masă de cuvânt cu voi în ziua aceasta, că azi are mucenicul Pantelimon bucuria zilei lui de sosire între sfinți, lucrător de sus acum peste pământ, după o nemiloasă chinuire a sa prin păgânii cei mari din vremea lui, și când Eu, Domnul, am avut prilejul să-Mi arăt lucrarea prin cel plin de Dumnezeu, și care n-a dat înapoi din pricina îngenuncherii primite de la dumnezeii de atunci, care nu puteau auzi sau privi minunile atât de mari ale lui Dumnezeu prin fiul cel credincios al bisericii de atunci, fiu supus unui învățător tare cu duhul, fiu care a mers cu mărturisirea sa până la tăierea capului, nedând înapoi, și iată-Mă cu el la masă aici la voi și cu voi, și vă dă el de lângă Mine salutul cel ceresc, pe care îl las Eu peste voi când vă grăiesc ca să-Mi deschideți și să-Mi primiți cuvântul.

O, pace ție, fiu creștin, fiu credincios Mie și învățătorului tău pentru calea ta cu Mine de pe pământ spre cer! Îți fac intrarea, grăiește-le lor!

— *Pace vouă, o, pace vouă! Cu salutul Domnului, cu el vă dăruiesc și eu ca să intru la voi cu grăierea mea în ziua mea de bucurie între sfinți.*

Am căutat mângâierea ca să mă sprijin cu ea, după ce mămica mea s-a dus la cer la Domnul, iar tatăl meu m-a dat păgânilor să învăț de la ei carte și meșteșuguri, o, și n-aveam nici o mângâiere ca să-mi liniștească inima nemângâiată. Era multă păgânie pe pământ și multă împotrivire asupra celor ce ar fi căutat o lumină, un adevăr, o cale mai curată de mers în viață, iar eu, copil fiind, plângeam fără alin, o, și m-a miluit Iisus Hristos, Cel milos și blând, și mi-a dăruit un mărturisitor, un învățător sfânt, și am aflat calea spre mângâierea pe care o așteptam de pe undeva.

M-a îmbrăcat apoi Domnul în duhul mărturisirii și n-am mai lepădat credința și iubirea care m-au cuprins spre Hristos, iar El a lucrat cu mine minuni mari de tot, și care i-au lovit în mândria lor pe cei care mă chinuiau ca să mă facă să mă las de mângâierea mea, de Hristos Cel scump al sufletului meu de copil nemângâiat până atunci, o, și am mers apoi între cei sfinți ai Lui, și i-am dorit lângă mine și lângă El și pe învățătorul meu cu tot cu ucenicii lui, și iată-mă de atunci și până azi în slava sfinților mărturisitori, de la care a fost

să învețe creștinii cum este calea cu Dumnezeu dacă vor pe pământ viața cea de veci s-o înceapă ei și mersul spre cer cu bucurie ca a mea, și care lasă în urmă toate suferințele cele pentru ea, căci bucuria era mare, cu mult mai mare ca suferințele trupești, și-mi era ea doctorie grabnică a loviturilor de pe trup în vremea muceniciei și se minunau creștinii acelei vremi de puterea Domnului și creștea puterea credinței și iubirea de Domnul în mulți.

Dar azi, iată, suspină Domnul, suspină că nu mai sunt oameni sfinți prin care să Se mărturisească El înaintea necredincioșilor vremii, și am dorul în ziua aceasta să vă îndemn pe voi, cei hrăniți cu atâta mângâiere de cuvânt ieșit din gura Domnului, și să mă rog Lui de multă întărire peste voi ca să-I fiți Lui mângâiere, o, frați iubiți. Mângâierea pe care Domnul o dă vouă, întoarceți-vă înapoi cu ea și dați Domnului mângâiere, că milă mare faceți cu El, că e nemângâiat Domnul de șapte mii de ani și mai bine, iar noi, sfinții Lui, știm aceasta și ne doare, și ne doare, și greu este când cauți mângâiere și n-o găsești pe nicăieri pe pământ, iar în cer, de pe pământ vine alin, că pe pământ are Domnul de lucrat de când l-a pierdut pe om din rai.

De șapte mii de ani omul se mângâie cu păcatul cel potrivit lui Dumnezeu în om. O, bietule omule, mângâierea cea de la păcat te păcălește toată viața ta pe pământ. Cine să-ți spună ție adevărul despre păcatul tău? Păcatul este diavolul care-ți dă din iad ca să te păstreze sub acest stăpân crud, diavolul, dușmanul lui Dumnezeu și al omului încă din rai, ca să nu-l mai aibă Domnul pe om de partea Sa, de partea sfințeniei, căci Domnul este sfânt, iar omul ar fi să fie și el ca Domnul, dacă mai vrea al Domnului să fie.

O, fii ai cetății cuvântului lui Dumnezeu, faceți milostenie multă ca să aveți în vecii ceea ce faceți și dați. Dacă vreți să aveți mângâiere în cer, dați milostenie mângâiere, și veți fi cei mângâiați în veacul veciei. Ceea ce ați vrea să aveți pe veci, aceea să faceți încă de pe pământ, căci ceea ce faceți și dați unii altora, aceea veți avea, și nu se va pierde.

Dați-vă milostenie bucurii sfinte. Faceți-vă unii altora sfinte bucurii, și le veți avea ca viață veșnică între cei din cer. Cum vă purtați aici, aceea veți găsi strâns acolo, o, frați iubiți.

Iar Tu, Doamne, păstrează-i pe ei cu venirea Ta la ei cuvânt dulce și dă-le lor, dă-le sănătate, dă-le lor tămăduire mereu, că pentru Tine le dai, ca să Te poarte le dai lor, o, Doamne. O, ascultă ruga mea și mângâiere să le dai, că eu iarăși le spun lor acum: mângâiați, mângâiați pe Domnul, și veți fi mângâiați de El, ca unii care împărțiți mângâiere, bucurie și mângâiere! Amin.

— Iată îndemnul mucenicului Pantelimon, tămăduitorul cel fără de plată, o, fiilor! Iar Eu, Domnul, iată ce vă îndemn: O, bucurați-vă, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă ca să iau Eu din bucuria voastră și să Mă mângâi cu ea și să Mă bucur de voi și de la voi, că Mi-e dor de bucurii, o, fiilor!

Bucurați-vă! Așa am lăsat cuvânt acum două mii de ani, ca să fie el împlinit înaintea Mea. O, bucurați-vă, fiilor, bucurați-vă unii pe alții cu bucurii sfinte, că altfel, iată, omul este posac, este greu de purtat de cei din jurul lui și nu-și pot nici ei lucra bucurie. Îmi era tare greu și atunci de la cei care nu se făceau bucurie la întâlnirile dintre Mine și ei și le spuneam: Bucurați-vă și vă veseliți și vă strângeți în cer bucurii pentru veci!

O, bucurați-vă că sunteți ai Mei, și pentru că sunteți ai Mei bucurați-vă, ca să vă cunoașteți ai cui sunteți, și de bucuria asta să vă bucurați!

O, cine să-l învețe pe om bucuria și tainele ei? Unde sunt învățătorii care trebuia să-i învețe pe oameni bucuria cea adevărată? O, omule, o, omule, hrănirea ta cu tine însuși sau cu cineva de care-ți place ție, aceasta înseamnă dușmanul bucuriei tale și se numește el iubirea de sine, iar Eu am spus să se lepede de sine cel care voiește să-L aibă bucurie a sa pe Domnul și să-L urmeze apoi.

N-au bucurii cei ce nu se leapădă de sine, n-au, și dacă n-au, ei sunt cei fățarnici, au ca lucrare fățarnicia de care au nevoie pentru nelepădarea de sine.

O, fiilor care vă bucurați de Mine și-Mi aduceți bucurii, vine sărbătoarea schimbării la față a Domnului, iar Eu, Domnul, vă spun vouă că nu Eu, ci ucenicii Mei s-au schimbat atunci de M-au putut vedea în slava Mea cea de la Tatăl și au mărturisit ei bucuria aceasta, chiar dacă o clipă s-au înfricoșat și au căzut jos sub strălucirea slavei Mele.

O, vine apoi următoarea sărbătoare, sărbătoarea Maicii Mele, iar Eu vă doresc bucurie a Mea să fiți, și să lucrați bucurii, fiilor. Bucurați-vă că vă grăiesc vouă și că aveți parte de așa har, de așa milă și mângâiere, măi fiilor. Întăriți-vă credința în lucrarea Mea de peste voi, că Eu i-am grăit lui Adam și s-a scris grăirea Mea cu el și a rămas ea mărturisitoare! I-am grăit lui Moise și a scris el grăirea Mea cu el pentru poporul cel de atunci. Am grăit lui Ilie proorocul și a lăsat el scris toată grăirea și lucrarea Mea de atunci cu el și a rămas el proorocul Meu pe mai departe între pământ și cer ca și Moise, o, fiilor. Iar acum grăiesc peste voi și-Mi scrieți voi grăirea Mea și este ea pe pământ mărturisind de la margini la margini pe Dumnezeu Cuvântul grăind peste popoare.

Așadar să se întărească cei ce se hrănesc cu acest cuvânt, să-și întărească credința în lucrarea Mea de peste voi, fiilor, căci credința când este vin și faptele ei, și Se adeverește Dumnezeu prin cei credincioși Lui pe pământ, și voi lucra pe mai departe cu voi lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o așez pe pământ, și pic cu pic să se arate înnoirea cea promisă să vină, și ea vine, o, fiilor.

Mă voi lăsa peste voi cu un cuvânt deslușitor pentru voi și pentru biserica neamului român și cea de peste tot nedespărțită de Mine încă, și aceasta în sărbătoarea care vine.

Și va fi rostită binecuvântarea pentru sărbătoarea Maicii Mele și ordinea acelei sărbători, căci creștinii care iau de la voi hrană de cuvânt nu cresc, o, nu, fiilor, că s-au deprins prea mult cu neîmplinirea cuvântului Meu, și sunt călcate povețele Mele, căci iubirea pentru Domnul e mică, mică de tot, iar frica de pedeapsa neascultării e și mai mică, e tot mai mică, o, și Mi-e milă de voi, căci voi sunteți judecați de creștini dacă rămâneți de partea Mea, și nu de partea lor. Eu însă voi grăi pentru toți și le voi spune lor și-i voi întreba de ce nu împlinesc ei povețele Mele ca să Mă bucur, și să nu plâng de la ei.

Acum punem pana jos și privesc apoi la lucrul vostru cel de azi și stau cu cei din cer la masă cu voi ca să vadă și ei cum lucrați voi, o, fiilor, peste poporul cuvântului Meu, cel aproape vouă în sărbători aici, și pace vouă, o, pace vouă, fiilor, la sfârșitul cuvântului Meu de peste voi! Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2023